

7/2024

dukla sport

Foto: CPA

VELKÉ ZLATO POSLEDNÍM HODEM

OŠTĚPAŘ JAKUB VADLEJCH SE STAL V ŘÍMĚ MISTREM EVROPY

MISTROVSTVÍ EVROPY V ATLETICE: VADLEJCHOVO PRVNÍ VELKÉ ZLATO! ROZHODL POSLEDNÍ POKUS

Stříbrné či bronzové doby jsou pryč. Oštěpař Jakub Vadlejch konečně vystoupal na vrchol, na mistrovství Evropy v Římě získal své první velké zlato. Vše umocnil vítězný hod z poslední série měřící 88,65 metru. Vadlejchova medaile byla navíc jedinou, kterou česká výprava na červnovém kontinentálním šampionátu získala.

Nejlepší český atlet poslední doby obhájoval stříbro z ME v Mnichově. Stejný kov vlastnil z olympijských her v Tokiu a mistrovství světa, kde byl i dvakrát bronzový. Tentokrát si stoupl na stupínek nejvyšší. Po právu. I když to pro českého fanouška byly pořádné nervy.

Hvězda armádního klubu Dukla nevstoupila do finále nijak oslnivě. První pokus sice doplachtil za osmdesátimetrovou hranici (81,26), nicméně očekávání byla mnohem větší. Jisté probuzení přišlo ve 3. sérii, kdy oštěp přistál na značce 84,66. Pořád to ale nestačilo na v tu chvíli vedoucího Webera (85,94) ani na druhého Fina Olivera Helandera (85,75).

Vadlejch si však to nejlepší ze svého umění schoval na závěr. A 800 gramů vážící náčiní

konečně odletělo do pořádné vzdálenosti. Zlatá radost byla na světě...

„Je to neskutečné i tím, že jsem se závodem relativně protrápil. Věděl jsem, že jsem na tom dobře, ale asi si to všechno sedlo až tím šestým hodem,“ radoval se svěřenec Jana Železného. Ve 33 letech se navíc stal nejstarším oštěpařským vítězem v historii evropských šampionátů. „Věřil jsem, že když techniku alespoň trochu zlepším, tak to odletí. Ne o metr, ale třeba o pět. A ono se to povedlo,“ říkal nadšeně.

K vítězství mu posléze blahopřál druhý Julian Weber, přestože mu Vadlejchův počín musel způsobit psychickou újmu. „Měl jsi to hodit dřív. Tohle už mi nedělej,“ reprodukoval Němcova slova český reprezentant.

Oslňující šestý pokus nadchl fanoušky v celé republice. „Cítil jsem, že to poletí daleko. Ale že až k 89 metrům, to ne. Sám jsem byl překvapený, co ve mně je.“

Před blížící se olympiádou v Paříži se Vadlejch výborně naladil. I tam hodlá jít po medaili nejcennější. „V Tokiu jsem byl druhý. Nemůžu mít jiné než ty nejvyšší ambice. Ale zůstávám

pokorný. Vím, že každý závod je jiný. I v Římě jsem mohl skončit v poli poražených. V tom je sport nádherný, přál bych to každému,“ rozplýval se po finále.

Oslava dobrým doutníčkem

Hned po příletu v Praze čekali na Vadlejcha novináři a fotografové, se kterými se podělil se svými pocity a pochopitelně i cenným kovem pověšeným na krku. Mezi prvními gratulanty byl podplukovník Radek Jančík, zástupce ředitele pro sport ASC Dukla. „Gratuluji, udělal to tím nejlepším způsobem, bylo to krásné a napínavé,“ řekl.

Sám Vadlejch si prý hned na ploše Olympijského stadionu vzpomněl, kde že autoři nových českých dresů hledali inspiraci, když vedle pěti modrých oštěpů zařadili ten poslední, zlatý. Právě šestým pokusem Barbora Špotáková vyválčila v Pekingu zlato a Jakub Vadlejch ji tentokrát napodobil.

„Je to pro mě životní úspěch, navíc vybojovaný s takovým infarktovým závěrem. Je to moje první zlato. Snad jsem tím něco prolomil, ale

je možné, že je třeba i poslední. Ovšem udělám vše pro to, aby to tak nebylo, je to něco přelomového," zářil český oštěpař.

„Je to odměna za spoustu let dřiny a odříkání, ale je vidět, že se to vyplatilo. Olympiáda bere vše, to je hlavní letošní cíl a já mám obrovskou chuť uspět i za dva měsíce. Kromě té dvojice, se kterou jsem stál v Římě na stupních vítězů, tam budou ještě Asiaté, což budou největší konkurenti na medaile," prorokuje před olympijským závodem.

I před posledním pokusem si věřil. „Zajímalo by mě, kolik lidí si myslelo, že já hodím posledním pokusem téměř 89 metrů. Bylo to to nejlepší, co se mohlo stát. V ten moment jsem měl již jistou medaili a tušil, že ve mně je dlouhý hod. Pro fanoušky to bylo zajímavé a napínavé a pro soupeře moc těžké, protože se na to těžko odpovídá," řekl ke zlatému pokusu dlouhému 88,65 m. Více na velké akci hodil jen před sedmi lety při mistrovství světa v Londýně.

Oslavit medaili hodlal po svém. „Nepiji, ale vidím to na nějaký dobrý doutníček. Je to první zlato, cením to hodně vysoko a navíc vybojované v takovém stylu," pokračoval.

Ale že by nyní mohl v klidu odpočívat a užívat si slávy, tak to ne. Začátkem srpna jej čeká právě olympiáda v Paříži.

„Motivace tím jen narostla. Hlavně abych vydržel zdravý a neodjížděl s bolístkami," upozorňuje Vadlejš na základní předpoklad úspěchu.

Jíchová čtvrtá, splnila olympijský limit

Krásného úspěchu v podobě 4. místa dosáhla v běhu na 400 metrů překážek i Nikoleta Jíchová. Od bronzu ji dělil kousíček. „Chtěla jsem medaili, takže jsem smutná. Na druhou stranu jsem za své umístění ráda. Šla jsem třetí čtvrtku ve třech dnech a pokaždé pod 55 vteřin, což musím hodnotit jenom kladně," poznamenala.

Jedním z prvních gratulantů byl po příletu z ME zástupce ředitele ASC Dukla podplukovník Radek Jančík.

V rytmu mezi překážkami znovu našla skryté rezervy. „Něco vyšlo na dlouhý krok, někde jsem přibrzdila. Budu to studovat a dál na sobě pracovat, abych se stále zlepšovala. Příště se už se čtvrtým místem nespokojím," řekla s úsměvem.

Obrovskou radost měla už v semifinále, v němž doběhla druhá za fenomenální Nizozemkou Femke Bolovou. Časem 54,59 vteřiny si vytvořila osobní rekord a zároveň tím splnila ostrý limit pro účast na olympijských hrách v Paříži. V cíli zářila štěstím. „Mám obrovskou radost. Samotný běh mi tolik nevyšel. Měla jsem tam zaváhání. Při náběhu do cílové rovinky jsem cítila, že na tom pozici nejsem moc dobře. Řekla jsem si, že to bude teď, nebo nikdy. A bylo to teď. Sil bylo dost. Díky patří trenérovi, který formu takhle skvěle načasoval. Děkuji i všem, co mě podporují

a fandí," poznamenala s dojetím třiadvacetiletá blondýna.

Semifinále bylo naopak konečnou pro Víta Müllera, přestože čtyřstovku překážek zaběhl v sezonním maximu 49,25. „Devátá dráha byla výhodná, mohl jsem se soustředit sám na sebe. Až do deváté překážky mi kroky vycházely akorát, před tou další jsem bohužel zabrzdil, což byla velká chyba. Byla to tady už moje třetí čtvrtka a trochu si to už vybralo svou daň," poznamenal bez výmluv. „Čas hodnotím pozitivně, jen škoda poslední překážky. Mohlo to jít pod 49.“

Smišená štafeta čtvrtkařů neoslnila

Na loňském mistrovství světa v Budapešti oslnila smišená štafeta čtvrtkařů úžasným třetím místem, v Římě se jí podobný úspěch zopakovat nepovedlo. Kvarteto ve složení Matěj Krsek, Lada Vondrová, Vít Müller a Barbora Malíková skončilo šesté. Senzační vítězství slavili Irové.

Češi proběhli cílem v průměrném čase 3:14,24. Na rozdíl od MS došlo k obměně na dvou úsecích. Patrika Šorma nahradil jeho parták z Dukly, specialista na překážky, Vít Müller, Terezu Petržilkovou pak Barbora Malíková. K vytožené medaili nyní scházelo hodně, finišmanka Malíková proběhla cílem jako sedmá. Po diskvalifikaci Francie si pak české kvarteto o jednu příčku polepšilo.

Ogrodníková v oštěpu zabojovala

Oštěpařka Nikola Ogrodníková obsadila ve finále velmi pěkné 5. místo za výkon 61,78 metru. Triatřicetiletá vicemistryně Evropy z roku 2018 se v prvních dvou pokusech trápila. V soutěži se zachránila až tím třetím (58,94), což jí viditelně přidalo na sebevědomí. Ve čtvrté sérii pak předvedla svůj nejvydařenější hod 61,78 metru, který ji v sezonním maximu posunul na konečnou pátou příčku.

„Je tam ještě co zlepšovat. Bojovale jsem až od třetího pokusu. První dva nevyšly. Tím, jak trénuju sama, tak se učím spoléhat sama na sebe. Víím, čeho jsem v sektoru schopná. Jen

V běhu na 3 000 metrů překážek se kvalitními výkony blýskli oba Češi – Tomáš Habarta i Damián Vích.

DUKLU NA ME REPREZENTOVALI

Muži: Tomáš Habarta, Damián Vích (oba 3 000 m př.), Jakub Vadlejch, Jaroslav Jílek (oba oštěp), Ondřej Macík (200 m, 4×100 m), Tomáš Němejc (200 m), Pavel Maslák (400 m), Volodymyr Myslyvčuk, Patrik Hájek (oba kladivo), Vilém Stráský (desetiboj), Vít Müller (400 m př., 4×400 mix), Patrik Šorm (400 m, 4×400 m), Jan Veleba (100 m, 4×100 m)

Ženy: Nikoleta Jíchová (400 m př., 4×400 m), Nikola Ogrodníková (oštěp), Andrea Železná (oštěp)

to ještě neumím dobře učesat. Potřebovala bych to lépe chytit z delšího běhu," poznamenala bez výmluv. „Před olympiádou potřebuji ještě zapracovat hlavně na technice, fyzický fond je dobrý," konstatovala.

Němejc nadchl na dvoustovce

Krásným 6. místem se ve finále dvoustovky blýskl Tomáš Němejc. V Římě si už v semifinále vytvořil osobní rekord (20,52), v souboji o medaile pak zaběhl čas 20,91. „Běžel jsem z druhé dráhy pod 21 vteřin, takže výkon v pohodě. Po semifinále jsem už neměl dostatek sil, chtěl jsem být alespoň osmý. No, a dopadlo to ještě lépe," radoval se čtyřřadvacetiletý sprinter.

Habarta vylepšil rekord na stýplu

Tomáš Habarta vylepšil vlastní český rekord na 3 000 metrů překážek. Cílem proběhl v čase 8:21,83, což značilo posun o 85 setin vteřiny. Ve finále stýplu se na ME představili dva čeští reprezentanti, což se naposledy stalo před 50 lety. Vedle dvacetiletého Habarty si účast mezi elitou vybojoval i o pět roků starší Damián Vích.

Habarta 18. května v Chórzówě překonal letitý rekord Dušana Moravčíka z Mnichova 1972 a už v rozběhu naznačil, že čas může znovu stlačit. Ve finále se však dlouhou dobu pohyboval na chvostu startovního pole. „Úplně jsem se necítil. Hodně sil jsem nechal v rozběhu, ale nakonec tam něco zbylo. Jsem rád, že z toho byl osobák na velké akci," těšilo ho. Méně pak způsob, jakým se na ovále pral s překážkami. „Ty první dva příkopy, na to se snad nedalo ani dívat, to byla hrůza. Pak se to nějak rozeběhlo," dodal k hodnocení svého výkonu, jenž mu vynesl 10. místo a zároveň nejlepší evropský čas v kategorii do 23 let. Vích se dlouho držel před svým partákem z Dukly. V závěru mu podlehl ve finiši. I jeho čas (8:22,95) byl parádní. „Nemůžu být naštvaný, vždyť jsem si vylepšil osobní rekord. Byly tam ale lehčí chyby, které mě mrzely. Ale je zase dobře, že tam je nějaká rezerva do příštích šampionátů," přiznal v cíli. Na mysl měl především závěr. „V posledním kole mi snad nevyšla ani jedna překážka. V rozběhu jsem na tom naopak vydělal, předběhl jsem tři soupeře. Teď to bylo naopak," poznamenal nakonec dvanáctý Vích.

Desetibojář Stráský v osobním maximu

Čtyřřadvacetiletý desetibojář Vilém Stráský si vylepšil své kariérní maximum na 8 088 bodů, což jej zařadilo na velmi solidní 10. místo. Závod začal osobním rekordem 10,65 na stovce, kariérní maximum přidal i v kouli a na začátku večerního programu úvodního dne byl průběžně sedmý. Pozici ale ztratil nepovedenou výškou, kde skončil již na 193 centimetrech a ani následná čtvrtka se mu nepovedla podle představ, a tak po polovině soutěže figuroval na 10. pozici se 4 197 body. „Nejsem vůbec spokojený, výška je strašný propadák. Na čtvrtce jsem chtěl běžet na osobák, ale strašně dlouho jsme čekali na start, a to mi nedělá dobře. Na osobní rekord zatím body jsou, škoda těch, které jsem nechal ve večerním programu prvního dne," říkal.

Před závěrečným během na 1 500 metrů byl na dvanácté pozici, heroickým výkonem se

však dokázal ještě o dvě místa posunout. Českým příznivcům ale zatrnulo při druhém pokusu v tyčce na 490 centimetrech. Stráský se nedokázal dostat nad latku a padal do doskočiště, napružená tyč ho ale prudce uhodila do stehna. Zůstával pak dlouho ležet s bolestivým výrazem a až s pomocí rozhodčích se dostal ze žíněnky. „Zatrnulo mi. V půlce rozběhu se změnil vítr, špatně jsem to vyhodnotil. Byl jsem přímo nad šuplíkem, a to se člověk ani nemůže té tyče pustit. Ta vypružila a praštila mě," popisoval incident ze svého pohledu. „Desáté místo беру, i když jsem myslel trochu výše, kluci byli ale našlapaní. Je to osobní rekord, takže spokojenost," řekl po skončení náročného závodu.

Text: Pavel Král, Jaroslav Cícha,
foto: CPA a Evropská atletika

VE VÝSLEDČÍCH

FINÁLE:

Muži:

Oštěp: 1. Vadlejch (ČR) 88,65, 2. Weber (Něm.) 85,94, 3. Helander (Fin.) 85,75, 4. Matusевичius (Lit.) 83,96, 5. Tupaia (Fr.) 82,98, 6. Etelätalo (Fin.) 82,80.

200 m (vítr +0,8 m/s): 1. Mumenthaler (Švýc.) 20,28, 2. Tortu (It.) 20,41, 3. Reais (Švýc.) 20,47, ... **6. Němejc (ČR)** 20,91.

3 000 m př.: 1. Miellet 8:14,01, 2. Bedrani (oba Fr.) 8:14,36, 3. Bebendorf 8:14,41, ... **10. Habarta** 8:21,83 – český rekord, **12. Vích** (oba ČR) 8:22,95.

Desetiboj: 1. Erm (Est.) 8 764 (100 m: 10,60 – dálka: 791 – koule: 14,99 – výška: 199 – 400 m: 46,81 – 110 m př.: 14,30 – disk: 44,56 – tyč: 520 – oštěp: 62,71 – 1 500 m: 4:24,95), 2. Skotheim (Nor.) 8 635, 3. Gletty (Fr.) 8 606, ... **10. Stráský (ČR)** 8 088 (10,65 – 737 – 14,95 – 190 – 49,17 – 14,24 – 40,08 – 480 – 56,47 – 4:29,70).

Ženy:

400 m př.: 1. Bolová (Niz.) 52,49, 2. Maravalová (Fr.) 54,23, 3. Peetersová (Niz.) 54,37, **4. Jíchová (ČR)** 54,91, 5. Folorunsová (It.) 55,20, 6. Klosterová (Nor.) 55,29.

Oštěp: 1. Hudsonová (Rak.) 64,62, 2. Vilagošová (Srb.) 64,42, 3. Obstová (Nor.) 63,50, 4. Hussongová (Něm.) 61,92, **5. Ogrodníková (ČR)** 61,78, 6. Tzengkoová (Řec.) 59,46.

Smíšená štafeta 4×400 m: 1. Irsko 3:09,92, 2. Itálie 3:10,69, 3. Nizozemsko 3:10,73, ... **6. ČR** (Krsek, Vondrová, Müller, Malíková) 3:14,24.

Semifinále: Muži: 200 m: 1. Tortu (It.) 20,14, ... **8. Němejc** 20,52 – postoupil do finále, 19. Macík (oba ČR) 20,89 – nepostoupil do finále. **400 m př.:** 1. Sibilio (It.) 48,07, ... **11. Müller (ČR)** 49,25 – nepostoupil do finále.

Ženy: 400 m př.: 1. Bolová (Niz.) 54,16, ... **6. Jíchová (ČR)** 54,59 – postoupila do finále.

Rozběhy a kvalifikace: Muži: 100 m: 1. Mateo (Fr.) 10,08, ... **20. Veleba (ČR)** – nepostoupil, **200 m:** 1. Svensson (Švýc.) 20,52, ... **11. Němejc (oba ČR) 20,91** – postoupil do semifinále, **400 m:** 1. Sito (It.) 45,12, ... **19. Šorm** 46,40, 22. Maslák (všichni ČR) 47,99 – nepostoupili do semifinále, **400 m př.:** 1. Barr (Ir.) 49,31, ... **3. Müller 49,38** – postoupil do semifinále, **3 000 m př.:** 1. Arce (Šp.) 8:21,46, ... **8. Habarta 8:23,96, 18. Vích 8:34,27** (oba ČR) – postoupili do finále, **kladivo:** 1. Nowicki (Pol.) 79,00, ... **17. Myslyvčuk 73,43, 21. Hájek** (oba ČR) 72,72 – nepostoupili do finále, **oštěp:** 1. Weber (Něm.) 85,01, ... **4. Vadlejch 83,36** – postoupil do finále, **Jílek** (oba ČR) – bez výkonu, **4×100 m:** 1. Nizozemsko 38,32, ... **11. ČR (Stromšík, Veleba, Jírka, Macík)** 39,22 – nepostoupila do finále, **4×400 m:** 1. Francie 3:00,77, ... **13. ČR (Desenský, Šorm, Smolka, Krenek)** 3:06,70 – nepostoupila do finále.

Ženy: 400 m př.: 1. Jíchová (ČR) 54,88 – postoupila do semifinále, **oštěp:** 1. Obstová (Nor.) 61,45, ... **7. Ogrodníková** 58,52 – postoupila do finále, **18. Železná** 55,57 (obě ČR) – nepostoupila do finále.

OŠTĚPAŘ VÍTĚZSLAV VESELÝ UKONČIL VELEÚSPĚŠNOU KARIÉRU

Dlouholetá hvězda Dukly v akci

Držitel dvou bronzových olympijských medailí a mistr světa i Evropy v hodu oštěpem **Vítězslav Veselý** (nar. 27. února 1983) ukončil ve 41 letech veleúspěšnou kariéru.

„Děkuji všem, kteří mě v průběhu celé kariéry podporovali a byli velkou součástí mé cesty. Velký dík patří trenérům Janu Železnému, Jaroslavu Havlovi a Zdeňku Lípovi. Nesmím zapomenout ani na parťáky Petra Frydrycha, Jakuba Vadlejcha a Lukáše Lípu. Byla to úžasná jízda plná výzev, radostí a dřiny. Jsem vděčný za všechny zážitky a zkušenosti a těším se na další kapitoly svého života,“ uvedl Veselý ve svém prohlášení.

Kariéra dlouholeté hvězdy armádního klubu Dukla byla pozvolná, ze začátku nijak blyštivá. S oštěpem začínal v patnácti letech v rodném Hodoníně, dlouho byl členem tréninkové skupiny světového rekordmana Jana Železného. Ale dočkal se. Jeho největším úspěchem je titul mistra světa z Moskvy 2013, má též zlato a dvě stříbra z evropských šampionátů a dva olympijské bronz.

Na hry v Londýně 2012 letěl jako jeden z favoritů, ale finále mu nevyšlo, 83,34 metru stačilo jen na čtvrtou příčku. Po zpětné diskvalifikaci původně stříbrného Ukrajince Pjatnyci získal o pět let později dodatečně bronz. Již předtím byl na OH v Pekingu. Při své premiéře na velké seniorské akci obsadil 12. místo. Následující rok na MS v Berlíně nepostoupil do finále, o rok později na ME obsadil deváté místo.

V roce 2011 na MS v korejském Tegu skončil čtvrtý, když od bronzu jej dělilo pouhých 19 centimetrů. Skutečný průlom přišel v sezóně 2012. Na ME ve finále zaznamenal nejdelší hod a slavil zlato, o Londýně již byla řeč.

Výborně vstoupil i do sezony 2013. Vyhral tři závody Diamantové ligy a vše završil na mistrovství světa v Moskvě. Trápilo jej bolavé koleno, přesto se zde dočkal životního úspěchu. Ve finále poslal hned v prvním pokusu oštěp do vzdálenosti 87,17 metru a byl to hod vítězný. Olympijskou medaili stejné hodnoty jako v Londýně nečekané získal i v Tokiu, bylo mu osmatřicet. Když přišel z medailového

ceremoniálu, prohlásil: „Nemám slov.“ Ale pak jich našel spoustu. „Ani jsem si něco takového nepředstavoval, to se přiznám. Je kouzelné, že se něco takového stalo,“ řekl s radostí.

„Já Londýn prožíval dost těžce, protože jsem tam byl favorit a pak si říkal, že takovou šanci na medaili už mít nebudu. A nikdy jsem si nepředstavoval, že se něco takového stane, ještě v takových letech.“

Blízko k cennému kovu měl i na ME v Mnichově 2022, kde nakonec skončil čtvrtý. Vůbec poslední závod absolvoval krátce poté na mítinku v Ústí nad Orlicí. Tam zvítězil výkonem 78,57 metru.

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY:

Olympijské hry: 2012 v Londýně, 2020 v Tokiu – bronz, **mistrovství světa:** 2013 v Moskvě – zlato, **mistrovství Evropy:** 2012 v Helsinkách – zlato, 2014 v Curychu a 2016 v Amsterdamu – stříbro, **MČR:** 6× zlato

KANOISTA MARTIN FUKSA ZÍSKAL V SZEGEDU EVROPSKÉ STŘÍBRO A BRONZ

Test před olympijskými hrami v Paříži dopadl pro kanoistu Martina Fuksu velmi dobře. Na evropském šampionátu v maďarském Szegedu získal stříbro a bronz, ale s předvedeným výkonem nebyl úplně spokojen.

Martin Fuksa si v Szegedu ověřil formu před olympijskými hrami.

Na kilometru dopádl druhý, na vítězného Rumuna Catalina Chirilu ztratil necelé tři desítky vteřiny. Finále začal rozvázně, mimo pozic zaručujících stupně vítězů. V závěru však nasadil k silnému finiši, v němž nestačil pouze na Chirilu.

„Za medaili jsem rád. Se svým výkonem ale na sto procent spokojený nejsem. Na začátku jsem si to nechal strašně ujet, pak jsem to musel dojíždět. Tohle není můj styl. Nezasloužil jsem si tenhle závod vyhrát, vůbec to nebyla moje jízda. Na druhou stranu se nemůžu rouhat, stříbro mě žene dopředu,“ poznamenal při hodnocení jedenatřicetiletý rodák z Nymburka.

A obdobně to bylo i ve druhém závodě. Na trati 500 metrů skončil třetí. „Medaile je super, pro ni jsem si přijel, ale na druhou stranu prostě ten můj výkon nebyl takový, abych s ním byl spokojen. Neměl jsem tam prostě to dravé já, abych si za tím šel jako mistr Evropy, na druhou stranu musím být rád, že jsem uhájil aspoň tu bednu. Musím se poučit a doufám, že příště to bude lepší,“ říkal v cíli český olympionik.

„Vždy mě mrzí, když nepředvedu, co ve mně je. Asi chyběl trochu kousek síly, nechal jsem si to zbytečně moc ujet. Aspoň víme, na čem máme zapracovat,“ pokračoval Martin Fuksa, kterému se již hlavou honí olympijské myšlenky. „Chtíč mám pro olympiádu obrovský, hlavně na kilometru je vidět, že jsme hrozně vyrovnání, a bude záležet na tom, jak to za měsíc a půl každému z nás sedne a já budu dělat vše pro to, aby mi to sedlo lépe,“ číší z něj odhodlání.

Třetí finále jel na deblkání spolu s bratrem Petrem a do cíle dojeli pátí. Medaile těsně unikla posádce deblkajaku Jakub Špicar – Daniel Havel (4. místo). Od bronzu je na pětistovce dělily jen tři desítky vteřiny. „Chyběly nám trochu síly. Foukal celkem silný protivítr, z druhé strany, než bychom potřebovali. Přesto jsme přesvědčeni, že se směrem k olympiádě vydáváme správnou cestou,“ sdělil při hodnocení Daniel Havel.

*Text: Jaroslav Cícha, Pavel Král,
foto: Kanoecz*

PĚTIBOJAŘI VYBOJOVALI NA MS V ČÍNĚ TÝMOVÝ BRONZ, VLACH SKONČIL OSMÝ

Trojice českých moderních pětibojářů z armádního sportovního centra Martin Vlach, Marek Grycz a Matěj Lukeš vybojovala na světovém šampionátu v čínském Čeng-čou bronzovou medaili v týmech. V individuálním hodnocení byl nejlepší Vlach, který skončil na osmém místě. Grycze rozhodčí nepustili do parkuru a finále dokončil na 17. místě v zájmu úspěchu družstva, do týmové soutěže se započítával také Lukešův semifinálový výsledek. Závod skončil dvojnásobným úspěchem maďarských pětibojářů, kteří také ovládli týmové pořadí. Zvítězil Csaba Böhm před Balázsem Szépem. Z trojice olympijských míst našlo majitele jen jedno, start v Paříži si zajistil Szép, zbylí dva medailisté se již kvalifikovali dříve.

Nejlepšího individuálního výsledku dosáhl Martin Vlach.

O dvě pozice se proto navýší kvóta při doplňování startovního pole pro OH ze světového žebříčku.

Vlach byl po základním kole šermu až sedmáctý, tedy předposlední, ale v bezchybném parkuru zabodoval naplno a po jednom vítězství v bonusovém šermířském kole se posunul o pět míst. Po plavání vyběhl do závěrečné kombinované disciplíny jako třináctý a přes menší problémy na střelnici vybojoval umístění v desítce. Gryczovi se stal osudný parkur, ke kterému nakonec vůbec nemohl nastoupit. Byl vyloučen kvůli nespecifickému problému s koněm na opracovišti. Viditelně rozladěný reprezentant závod dokončil, aby přispěl k zisku týmové medaile.

Text: Jaroslav Cícha, foto: Filip Komorous

NEJPRVE SMUTEK, PÁR DNÍ POTÉ RADOST. FIŠEROVÁ NA OH KAYAKCROSS POJEDE

Dramatické okamžiky nabídl v Troji červnový závod Světového poháru v kayakcrossu. V nové olympijské disciplíně bylo ve hře speciální místo pro hry v Paříži. Tereza Fišerová, hvězdná vodní slalomářka armádního klubu Dukla, by v případě medailového umístění jakékoliv české závodnice brala místenku coby vítězka domácí nominace. Sama vypadla ve čtvrtfinále. Do čtyřlenného finále však prošla její parťačka Tereza Knebllová, což značilo velkou naději. Ta sice v cíli zvedla ruce nad hlavu na znamení vítězství, jenže krátce poté ji rozhodčí diskvalifikovali za neprojetí šesté branky. Tím pádem skončila čtvrtá a do Paříže se kvalifikovaly závodnice států, které skončily před ní.

„Když se člověk raduje, je nadšen, ale po dvou minutách je to jinak, to je fakt ošklivé. Já byla ve stresu na břehu více jak na vodě. Tereza jela krásně, bojovala a ve chvíli, kdy to rozhodčí dali zpětně, tak to je to nejhorší, co může být.

Držím se, nechci brečet na veřejnosti a rychle odtud zmizet. Je to smutný, člověk bojuje, ale asi to tak mělo být,“ okomentovala okamžiky zmaru Tereza Fišerová.

Za pár dní bylo všechno jinak...

Smutek vystřídala radost. Fišerová na olympiádu přeci jen proklouzla. O její dodatečné nominaci pro kayakcross rozhodla skutečnost, že britský tým nevyužil svou kvótu na účast.

Místo tak připadlo právě šestadvacetileté Fišerové. „Je skvělý pocit se zpětně dozvědět, že do Paříže pojedou,“ netajila.

Jisté indicie, že se má stále připravovat i po smolném vystoupení v Troji, se k ní dostaly. „Měla jsem informace, že nějaká šance tam pořád je. Ale když to není potvrzené, nemáte v tréninku takovou motivaci, člověk je takový odevzdaný. Teď se to otočilo. Hrozně se na olympiádu těším,“ poznamenala.

Na předešlých hrách v Tokiu si na kánoji vyjela velmi pěkně šesté místo. Do přípravy na

kayakcross nyní vkládá maximum úsilí. „Nová olympijská disciplína si žádá více síly a výbušnosti. S trenérem jsme utvořili plán. Půjdeme do toho, co to půjde,“ řekla s nadšením.

Text: Pavel Král, Jaroslav Čícha, foto: CPA

Tereza Fišerová na kanále v Troji

KAJAKÁŘ KREJČÍ POPRVÉ NA BEDNĚ

Kajakář Jakub Krejčí si v rámci Světového poháru v Troji zajel mezi elitou životní výsledek. Když finišoval, tak jeho jméno svítilo v čele průběžného pořadí. Nakonec se z vítězství radoval Ital Giovanni de Gennaro, jednadvaacetiletý Krejčí však na třetím místě vybojoval svou první medaili v seriálu. Jako jediný český závodník se dokázal probojovat do desítky nejrychlejších kajakářů a svou historicky třetí účast ve finále Světového poháru dokázal proměnit v bronz.

„Ta medaile nepatří jenom mně. Patří všem, kteří přišli, rodině a trenérovi, kteří při mně stojí a podporují mě na mé cestě dál,“ řekl Krejčí. „Diváci v Troji jsou opravdu blízko, a i kdyby člověk

Třetí místo bylo pro Jakuba Krejčího životním úspěchem mezi světovou elitou.

nechtěl, tak je slyší. Fanoušci mě vždy ženou dopředu a já jim neskutečně děkuji.“

Při čekání v cíli byl hodně nervózní. „Ve finále jsem udělal chybu, která mě mohla stát pódium. Nakonec to dopadlo v můj prospěch a zpětně jsem hrozně vděčný, že jsem ten boj nevzdal,“ dodal Krejčí.

Formu potvrdil i při dalším podniku v Krakově, kde skončil rovněž na bronzovém stupínku. Své kariéře maximum si v Polsku 3. místem vyrovnala kanoistka Martina Satková a dokonce stříbrná skončila v kayakcrossu Tereza Knebllová.

Text: Pavel Král, Jaroslav Čícha, foto: CPA

NĚMCOVÁ MÁ REPUBLIKOVÉ ZLATO ZE SILNIČNÍHO ZÁVODU

Barbora Němcová jako by nemohla velkému úspěchu uvěřit.

Teprve devatenáctiletá Barbora Němcová z Dukly Praha zaskočila na domácím silničním cyklistickém šampionátu v Jevíčku všechny favoritky a vybojovala největší úspěch své dosavadní kariéry. Rozhodně nebyla favoritkou, ale získala překvapivě titul mistryně republiky v silničním závodě.

„Je to skvělý pocit. Když jsem se ráno probudila, byla jsem úplně bez energie. A v úvodu závodu se mi nejelo vůbec dobře. Pak se to trochu zlepšilo a štěstí bylo na mé straně. Naším cílem byl titul pro Duklu a jsem strašně ráda za podporu týmu. Bez nich bych nic nedokázala,“ líčila novopečená mistryně.

Od začátku se závodilo aktivně a k vidění byla řada nástupů. Ten rozhodující přišel ve třetím okruhu, kdy zaútočily Němcová se slovenskou talentovanou juniorkou Viktorií Chladoňovou. Dostihly závodnice, které byly před nimi v úniku, a následně pokračovaly samy.

Němcové navíc ve skupině za vedoucí dvojici pomáhala obhájkyně prvenství Jarmila Macháčová, která likvidovala nástupy. Asi deset kilometrů před cílem mělo vedoucí duo k dobru přes minutu a bylo jasné, že získají tituly ve svých kategoriích.

Text: Jaroslav Čícha, foto: Jan Brychta